

ایلو پنه غاتیا

2 میکوپنه

نوشتا تک: لسانی تقید

(حسن ناصر)

غزل: افضل مراد

3 میکوپنه

نوشتا تک: کتاب آتیان ہلوک آمرواریک "ناول ماں"

(ڈاکٹر منیر منفی) (10)

نوشتا تک: کتاب آتا جہانی دے

(ابرار بلوچ)

4 میکوپنه

ناول: دے آ بندرغ آک (19a)

(غسان کشفانی / غمخور حیات)

5 میکوپنه

افسانہ: بہاگر

(عارف ضیاء)

6 میکوپنه

خلقی دروشم: چتکی (19)

(عصمت بلوچ)

افسانہ: ای ویلم

(ادل سمیع)

7 میکوپنه

افسانہ: قلندر ناپنت

(یوسف عجب)

8 میکوپنه

افسانہ: خانو پاٹ آٹے

(نورخان نواب)

افسانہ: باسن آسیغا

(تویر بلوچ)

ہفتگی

All About #Brahui

کوئٹہ

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

تالار

پوسکن آٹیکنا لوجی، ویل آک

(شوگال)

ایونو ڈیجیٹل دورانی ٹیکنا لوجی بیرہ اسہ ازباب اس اف، بلکن اسہ زوراک ء زرگزرائی بیانیہ اس جوڑ مسنے، ٹیکنا لوجی علم و دولت ناماکی ء ہمو بندرغ آتا دوئی تسنے ہرا "الینگوتج ٹیک" (Language-Tech) نا چاہندار ء۔ داڑان اسہ ہندن ء تپہ اس ودی منگ ء ہرا تینا زبان وودور بیدہ غاتیان کشنگ ء، وخت اس کہ بھلا آبادی ہرا تینا زبان نامک اس تیان پچار ء پھنے، او پوسکن آدورا تون ہم گرچہ اف۔ دافرق اراوڑا ناسخان نا سوب منگ ء۔ ہرا فلک ٹیکنا لوجی تون ہم گرچہ ء، او فلک زبان ء جوان پپہ مفسہ، و ہرا فلک کہ زبان ء جوان چارہ او فلک ٹیکنا لوجی آن مرء، گڑا دافنا خوکی واداری مفتنگ نا سوب آن ہرا فلک کہ ٹیکنا لوجی نا پڑ آتینا زبان ء پختنگ کن گام اس ہرفرہ ہم تو اوڑان زبان ء فاندہ نا جاگہ غا نسخان منگ نامگان مریک کہ او فلک الگورتھم ء ہرا زبان ء ہیل تنگ نا کوشت کیرہ اوڑان نا اصل ء بتری گوہنگ نا سوب منگ یک۔ دا حالیت اس ٹیکنا لوجی تون ہم گرچہ ورنایا کاریم کروک آتے زردا سوب آن پانگ منگ کہ

ہینکارو شوکار عبدالحمید قلات پرنٹرز ٹیمیل روڈ کوئٹہ غان ہینک کرسا 302
فیور 1 یونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کوئٹہ غان تالان کرے

نوشتانک

لسانی تنقید

ادب ہندوئی وژاٹ زبان نا اسہ سوگوئے فن اسے۔ شاعر ادیب نوشکر تینا جوزہ و تینا خیال و آزموندہ غاتے زبان نا مکث اسہ خاص ء اسلوب اسے ٹی مُستی اتیک۔ ہندا سوب آن ہرا تم تنقید نا چکار زبان نا ساخت، اسلوب، علامت، و توار (صوتیت) و معنے نا نظام نا گنڈ آس تو لسانی تنقید نا ہندا و جھنگ۔

لسانی تنقید اصل اس ادب نا ہمز او یہ ء ہرا نمشت (متن) نا زبان ء مرکزیت ایٹک۔

او دا گز ا غا زور شاغک کہ ادب ء سر پند منگ کن او نا لسانی ہائی نا جاچ الی ء۔

لسانی تنقید criticism linguistic ہمو تنقیدی زاویہ ء ہرائی اسہ ادبی نمشت اسے نا جاچ ء او نا زبان و بیان، اسلوب، ساخت، نحوی ردو بند، توار ی ڈیک (صوتی آہنگ) علامت و معنے نا سیالی نا بند او آ بلگے۔

دا تنقید اسوج آ زور شاغک کہ نوشکر ا رانت پارے؟ آن زیات امر پارے؟ او ہرا وژاٹ اس پارے او زبان نا ہرا ویلہ غاتے مُستی اتسامعنے نارو بند جوڑ کرے۔

یعنی لوڑ آتا گچین کاری، جملہ غاتا ساخت، تکرار، استعارہ، علامت، و آہنگ نا مکث اس معنے امر ردو بند ہلیک۔ ہنڈن لسانی تنقید نا زدا اس ادب اسہ خود مختار ء لسانی ساخت اسے، و دا نا معنے ہندا ساخت انا تہہ آن پیدا و امریک۔

ہنڈن دے کی پارٹ لسانی تنقید نا باقاعدہ بنا جدید لسانیات نا نظریہ غاتینا گڈ رواج ہلک۔ de Ferdinand saussure زور شاغک ہرا زبان ء اسہ جم نظام اس گوندا او نظریہ ء مُستی ایس کہ ہر

لوژا نا اراش مریرہ اسٹ signifier ہرا لوژ علامت و او نا ہائی و ایلو signified ہرا ژان اسہ گمان یا خیال اس مُستی برے۔ او نا بابت معنے تینٹ اسہ لوژ اسے ٹی خودی

..... پروفیسر حسن ناصر

زور شاغک۔ داژان گڈ پلس ساختیات نا رجحان کاٹم ہر نے ہرا نا ہائی پی آ زائکار جیک دریدا کس۔ او نمشت اس معنے نا اسٹ آ معنے

غان چپ چندی معنے غاتا نظریہ ء مُستی ایس او پارے کہ زبان اس معنے سانہ پک منگک اولتوی سلک و اسہ نمشت اسے نا اسہ پک ء معنے اس منگک کپک۔ اوژان ہرا سٹ چندی معنے ہلنگ کیک۔

او نا نظریہ لسانی تنقید ء پین زیات سوگو کرے و او نا پاناد ء پین شاپیت کرے او نمشت نا اسٹ آن زیات معنے پیدا و کنگ ء روا نکا۔ اگہ نن تینا سیال ادب آتے ہرن توار و ادب اس لسانی تنقید نا پنا

پہستیکو کرن آن مس ولدا ہم دا نا نشانیک ننے کلا سکی نقاد آتا خوک آدو بریرہ۔ دُن کہ الطاف حسین حالی نا مقدمہ ٹی زبان نا سادہی، فطری آ وژاٹ و مقصدیت آ زور

شاغک او سادہ غا معنے والا زبان نا گنڈ ہلک آتینا کس ہنڈن محمد حسین آزاد ہم زبان نا اصلاح او نا گنڈاد و سوگوئی ء گچین نکا۔ اگہ ہرن توار نقاد آک لسانی تنقید نا تیوی نمائندہ غاک افس و لے او فنا نوشت آتیبی زبان ء اسہ خاص ء اہمیت اس تنگک او اسہ رجحان اسے نا ہندا و بخار۔

پوسکوژ اردو تنقید اسٹ شخص الرحمن فاروقی ساختیاتی اصول آتے درستی راستی کرنے او نوشت لسانی ساخت، لوژ، و معنے غاتا جم

نظام آ سوگو ء کاریم کرے او نا خوک آ ہم نمشت (متن) نا اصل اہمیت او نا داغلی یا تہہ انا ردو بند آتے۔۔ ہندا وژاٹ گچی چند نارنگ ساختیات و پلس ساختیات ء اردو تنقید اس درستی راستی کرنے او نمشت اس معنے نا چندی پالوتے پیدا و ار کرے۔

وزیر آغا ہم زبان، علامت و نفسیاتی ردو بند آتا اسہ ایلوژ تون سیالی ء پیدا و ار کرے۔ او جدید تنقیدی نظریہ غاتے اردو ادب نا آدیک اس ہرا وٹنے پیدا و ار کرے۔

لسانی تنقید نا منہ ہندا و اصول دادو کہ ادب زبان نا اسہ جم و سوگو ء دروشم اسے۔ نمشت اسہ خود کفیل ء نک اسے، لوژ آتا ردو بند و رجم معنے ء پیدا و ار کنگ اسہ بن گچی ء کر ڈاس دوئی کیک۔ و معنے اسجا سلوک اف بلکہ اوئی مدام سُر پُر ارے، یا دن پان کہ او مدام محرک ء۔ جدید آ نظریہ غاتا رداٹ ہرن تو خواگمر (قاری) ہم معنے نارو بند اسٹ پلوشریک ء۔

براہوئی ادب اسٹ تنقید نا باقاعدہ وژاٹ رجحان داسکان اوخدر در کاٹرا اف و لے ولدا ہم ننے براہوئی ادب نا پز آ حمید عزیز آبادی،

غنور حیات، رازق ابا کبی، ڈاکٹر لیاقت سنی، ڈاکٹر تاج ریسانی اس تا تبصرہ غاتیبی لسانی تنقید نا ہندا وی درک لگک۔ ہرائی زبان نا ہائی اسلوب و او نا بیان نازی آشرہ کنگ نے او نمشت اس معنے ء پیدا و کنگ و زبان نا ہائی ء مومن آتخسا تینا تبصرہ غاتے مُستی ایسو۔

تو دا تیوی شرہ غان گڈ دا پانگ کید کہ لسانی تنقید ادبی نوشت و خوان ء اسہ پوسکن ء رجحان اس نس۔ دا ادب ء پیرہ سر حال نا زاویہ ٹی ہنگ آن بیدر زبان نا خوڑتی و ساختی نظام نا گنڈ آ گمان ء مُستی ایس۔

دے کی پارٹ سویر آن بلیس دریدا اسکان یا سیال ادب اسٹ حالی آن بلیس فاروقی و نارنگ اسکان لسانی تنقید ادب نا چا ہنداری یا جہی ء زیات گرومب و جم علمی جوڑ کرے۔ ہندا سوب ء کہ اینو نا جدید تنقید اسٹ لسانی تنقید یا نقطہ نظر ء اسہ خاص ء کر ڈاس دوئی ء، ہرائی نوشت اسے نا تہی

غزل افضل مراد

ڈغار ء مہر انا تاہیر کیرہ
گر اس ہیبت آک اسٹ ء دیر کیرہ
ہرا وخت آ خیرہ غالمی ء
ہمو وخت آتے زمیر کیرہ

سا افک ملاسی نا کسر تیا
امر ریک اسٹ تینے میر کیرہ

الس ء منپسہ تینا خواجہ
ہمو زو اس تینے پیر کیرہ

ہرا وخت آ زرس پلوڑ مسر
تینے زو اس داڑے شوگیر کیرہ

ہنہین آ وخت انا چاری مروک آ
تینے دا وخت انا شاہ میر کیرہ

مراد سر سہی داسہ بھاز خوک ء
ہرا سوچ ء ننا شمشیر کیرہ

نمشت اس معنے جم اسٹ سلو و اسہ نوشت آن چندی معنے و چندی پالوک مُستی بسر ہرا ادب نا پاناد و علمی بابت ادب نا گنڈاد ء پین زیات کنگ تون اور زبان نا اہمیت ء گیشتر کریر۔

نوشتانک

کتاب آتا پنه غا تانیا م آن ہلوک آمر وار یک

کتاب ناپن "ماں"

صنف: ناول

چھاپ سال: 1907

مصنف: میکسم گورکی

اردو ترجمہ، پبلشرز:

سنگ میل پبلشرز لاہور

☆☆☆☆☆

.....10.....

خوخل کتاب اس لمہ نامون آتھک ارکک کہ دالوز انت اکن ء؟ او پارسا کیک کہ دافلانی لوز ء، لمہ اسہ مثل اس پاک کہ "دیوتا نابت آتے ہنگ آن کس دیوتا مقف"، خوخل کاٹم ء سرکف پاک کہ مثل آک تو بھاز ء، دنکہ اسہ مثل اسے "علم اخہ کم مرے ہموخہ در بندغ گچین و آرام اٹ خاچنگ کیک"، دامل آک بیرہ مزغ ء قنگ و دوئی کنگ کن جوڑ کنگا نو۔ لمہ پاک کہ دا وئی ائی ہراڑے خواننگ ہیل کیو؟ خوخل پنت انا کوشت کیک و پاک لمہ نی اسہ مسخت اسے کن خواننگ ہیل کر، انتے کہ ہرا بندغ بیرہ کیک خاچک و چنا ووی کیک، او بس تینا زند ء اسہ گیلری سے ٹی بند کیک۔ عظیم انگا انسان آک ہمودو ہرا کہ تینا زند ء انسان آتا ذہن تے غلامی نا زمزیر

آتیاں آزات کنگ کن کن ندر کرینو، وئی ہم ہندا لانچی نا حساب اٹ دا کاریم ء تینے آ بلکنس۔ خوخل لمہ ء پاک کہ نی مست آن ہم مچے خوانندہ اُس۔ پاول نا یلمہ متگ آن مست گڑ اس خوان۔ ورندی ٹی لمہ پاک کہ ورنائی ٹی دا گڑا تو آسان ء، وے جیری ٹی کن تون دن ء دماغ و مزغ ہراڑے کہ ای خوانو۔

۱۸

درگہ ء اسٹ اس ٹکلیک۔ ملگ تون رہین تہی بریک اولمہ ء پاک کہ پرچہ نوشتہ کنگ و چھاپ کنگ کن پیسہ نا گرج مریک ہر گڑا کن پیسہ نا گرج ارے ووی متگ کن پیسہ، کہنگ کن پیسہ پرچہ نوشتہ کنگ ہم پیسہ نا متگ المی ء۔ او پاک کہ ای بزغ آتیاں خلق آتیت پیسہ چ کیو، او پاک کہ گڑا اس یونیورٹی نا اسٹوڈنٹ تینا غریب آن گڑا اس پیسہ پچرہ چندہ ہترہ۔ رہین کا ک

..... پروفیسر ڈاکٹر منیر حنفی

(کتاب آتا دار یو لوک، review ناپین نا حساب اٹ شاید کہ مفس، دافتے نوشتکار تینا readings of interest نارداٹ نوشتہ کرینے، ہرا کہ او نا چندا نا است

خوانی تا حساب ائی ء۔ دا قک ذاتی ء نوٹس ء، ہرا کہ بیرہ اسہ ریڈر اسے نا حیثیت اٹ، انت اس کہ او دے جوان لگانے ہمودے براہوئی زبان ائی خوندی کرینے، ناول آتا جاگہ جاگہ کہی شیخ آتا ریویو اف، دن پاد قیٹی او نا است خوانی متنے، تو دافتا بارو اٹ نوشتہ اف: ادارہ)

و خوخل بریک لمہ ء پاک کہ برچٹ خوانفو اسے آن پد پاول تون اوڑدی ناٹیم تنگا اودے پولیس نا افسر جین بوزی و پناہ مونی آجزل آن خار ہم بس تو خوخل ء پارے۔

اس اف یک شہے نادے آشارا کا نہ ڈاکٹر "کہ دافتے انسان پانگ ہم سہی اف، دا قک انسان پانگ کڑ زپسہ، کہ اوفتے انسان پانگ۔" دا کل کدینہ ء، ہرا انسان ۱۹

لمہ پاول تون اوڑدی کن ہتا اودے ہفتہ آتے شیر تیفنگ کن جوڑ مسنو، دا ہمو

ازباب آک ء ہرافتیت نن کون آ بندغ آتا جوڑ جاڑ ء کنگ، نن تون انت کیرن چپ کین دا وڑتینا آقا تا مسخت آتے دوئی کنگ کیرہ اوفتے اوقا آقا ک انت پارا و ہندن کیرہ انتے کہ اوفتے ہندن ہیل تنگ نے۔

لمہ تینا مار پاول تون اوڑدی کیک اوفتے بیرہ ارائی ہیبت و گپ کنگ نا موکل تنگا س پین ہیبت انا موکل الو۔ لمہ اوڑان ارکک کہ ساشا نے تون اوڑدی کن بسے یا ستے۔ پاول نہ ٹی ورندی ایٹک۔

وسوف نکولائی ارائی بریک، وچیل آن یلمہ متگ آن سیدھا لمہ نا اراغا کا ک، او نا خوخل ناپن ائی بھلو ہیبت و گپ اس مریک وسوف پاک کہ تینا مسخت آتے دوئی کنگ ہرے متگ ء، خوخل پاک ہرے تو مریک، ننے اول اٹ خوانوی تمک اوڑان پد ایلو فتے خوانفوی مریک ننا کاریم ہندا ء، گڑا جنگ ہرا وخت کروں؟ خوخل پاک او کتے تو ہندن لگک کہ اول اٹ دو تینا مست نن تینا دماغ ء سہہ بند کین۔ (برجاء)

اسکان کتاب سرکین و تینا راج انا ہمو چنا تا دوئی کتاب ایٹن، ہرا کتاب ہلگ نا وں تچسہ۔

بھاز وخت ہندن مریک کہ ننا کتاب آک ہندا بھاز مریرہ کہ ہندا کپسہ و پوسکن ء کتاب ہلگ نا خوشی ٹی نن مسخت انا کتاب آتے مدام بندتخہ گڑا اینو آن ہمو بند انگا کتاب آتے تینا راج اٹ بشن گڑا پوسکن ء کتاب بلین۔ ای تینا ہوسنگت آتا منوار اٹ ہرا کتے کتاب خواننگ نا چا گڑا ڈائی ایسر۔ ہرا دا ہڑی آ وخت ائی ہم کنا دوئی کتاب تر۔ ای تینا ہوسنگت آتے اسل گیرام کنگ کچرہ ہرا تینا ہر کچاری آن گڈ کتے کتاب ناٹیک تر۔

نوشتانک

کتاب آتا جہانی دے

آن بیدس ہندن ء، دنکہ اسہ جون اس کیو ء۔

تیبوی جہان اٹ 23 اپریل نادے گیشتر

ملک آک کتاب آتا جہانی دے اڈ

ایترہ۔ وے امریکہ و برطانیہ ٹی 4 مارچ

اڈتنگک۔

کتاب آتا جہانی دے اسپین آن

1616 ء ٹی بناس۔ اسپین نا اٹس 23

اپریل آن 25 اپریل اسکان اسہ ایلو ء

کتاب آک کنا زندا نا بھاز گچین ء سنگت مسنو۔ ہرا کتے ہر سخت انگا وخت ائی است تسنو۔ کتاب آک کتے ٹی اسہ احساس اس ووی کرینو کہ ای پین تا ڈو ء تینا مسخت آسکو۔ کتاب آک کنا ہمو سنگت آک ء ہرا وخت اس کناخن تے خو بیک آن پڑ کفرہ، وخت اس کتے ہشندہ کفرہ۔ دنکہ کا فکا پاک: "اسہ کوشی اس کتاب

..... ابرار بلوچ

افسانہ

بہاگر

..... عارف ضیاء

گراک تون کنا متکن ء بندغ ان اس
ارے۔۔۔ کاو گڑاس پیسہ وام خواو
اوڑان۔۔۔ ای اوڑا ہنات۔ اوڑتوں
ہیت کریٹ پاریت تے کہ داسہ کن تون
سودا کنگ کن پین چچ اس سلتنے کنے پیسہ
درکارے۔ وام ایت کنے۔۔۔

او کنا پارہ غا نظرے پٹے۔۔۔ دم اس چپ
سلیس ولدا پارے۔۔۔ ای وام توتینا
باوہ ء ہم تفرہ۔۔۔ نے امر تروٹ۔
گڑاس ارے نے تون تو پا۔۔۔ بہا
کرک پیسہ در۔" او پارے۔۔۔ کن
تون تو چچ اس اٹک۔۔۔ ای بے وی
اٹ جواب تس تے۔۔۔ نے تون
شعور پی ء گڑاس ارے۔۔۔ بہا کیسہ
تے؟" ای خوش مسٹ۔ پاریت۔۔۔
"او۔۔۔ کل گڑاتے بہا کریٹ۔۔۔

دادے انتے بہا کپروٹ۔۔۔ کنے پیسہ
درکارے۔" گراک کنے آن شعور پنی آ
گڑاے ہم ہلک۔ پیسہ تس کنے۔۔۔ ای
پیسہ غاتے ہلکت پداتینا ارا غا بست، ای
خیال کریٹ کہ ای کٹیا نا سودا کرسا
بٹ۔۔۔ کننا زوداٹ کن کن تینا پڈ ء
ولفنگ آن بیدس کٹیا دا ہم نسکہ کہ تینا بدن
نا ہزوہ غاتا سودا غان گڈ ای ہر فکر آن
آزاد مسوسٹ۔۔۔ دماغ نا سودا کنے
سوچ آتیاں آزاد کریس۔۔۔ خن تا
سودا غان گڈ نئے ختنگ۔۔۔ نئے دید
نئے مشاہدہ۔۔۔ دوی نا سودا غان گڈ
نئے ہیٹ نئے گپ۔ نئے کس اسے نا
سفت۔ نئے غیبت۔ خف تا سودا غان
گڈ نئے بنگ۔ مطلب دا کہ نئے
ابلاغ۔۔۔

نئے احساس۔۔۔ احساس نا بے برکتی
کنے ہر سوچ آن آجو کریس۔۔۔
ولے داسہ کنے مدان مدان ہاتنگ اٹی ء
کہ ای تینا پڈ ء ولفنگ کن اخدر بے بہا
گڑا بہا کریٹ۔۔۔ کنا پڈ مدان مدان
کنا تہہ انا نوشکار و حواس آ بندغ ء کنا
ہنگ اٹی نسکہ۔۔۔

☆☆☆☆☆

لنگ مسوسٹ ولے امر کروٹ۔۔۔ پڈ
تینا ء خواہک۔۔۔ کنگ نا گڑا ہلنگ کن
پیسہ درکار کریٹ۔۔۔

ایوای ہلک آ خواہ نا پارہ غا ہنگ آن
مست تینا بدن آ نظر اس بیٹ۔۔۔
"داسہ کن تون اوڑا بہا کنگ کن بیہ
ختنگ سلیسو۔"۔۔۔ ای ایو تینا خن
تے بہا کنگ کروٹ۔۔۔ خن تے بہا
کنگ آن گڈ کن تون بہا کنگ کن پین
چچ اس مفروء۔۔۔ ای تینا خن تے بہا
کریٹ۔۔۔ "شروت آک ہمو متکن
آ۔۔۔ داسہ دا ختنگ کنا ء۔۔۔ دا کب داسہ نا
لس زندو بود نا گڑاتے ختنگ کروڑ۔۔۔
داڑان جتا کنا رضا غان بیدس چچ اس
چچور۔۔۔"

خن تے ہلک آ کنے پیسہ ترسا پارے۔
ای تینا خن تے بہا کنگ و پیسہ ہلنگ آن
گڈ پداتینا ارا غا بست۔۔۔ زند
گڈ ریکسا ہنا۔۔۔ دا پابندی تیان گڈ
ای دا فیصلہ کنگ کٹو کہ ای تینا بدن نا
ہزوہ غاتا سودا اٹ کٹیا اس کریٹ یا
تاوان۔۔۔

کنے اسہ وار ولدا پیسہ درکار مس۔۔۔ ای
تینا بدن ء ہراٹ۔۔۔ کن تون سودا
کنگ کن چچ اس الوولے کنے پیسہ درکار
نسکہ۔۔۔ پڈ تینا ء خواہک۔۔۔ "امر
کیو" ای سوچاٹ۔۔۔ خیال بس کہ

چندی ہندن ء بندغ آتیا ہنگ آن
تورے ہرافتے کہ او دوست
توز تو کہ۔۔۔ کنا خلق اٹی ہنگ بنگ
چندی ہندن ء بندغ آتیا ہنگ آن
تورے ہرافتے کہ او دوست
توز تو کہ۔۔۔ کنا خلق اٹی ہنگ بنگ
چندی ہندن ء بندغ آتیا ہنگ آن
تورے ہرافتے کہ او دوست
توز تو کہ۔۔۔ کنا خلق اٹی ہنگ بنگ

منہ وخت آن گڈ کنے ولدا پیسہ درکار مس
تو او خواہ کنا خف تے بہاٹ ہلک داسہ
ای خف تیان تینا لس زندانا ہیٹ آتے
ہنگ نا کاریم ء کنگ کریٹ ولے او نارضا
غان چپ پین چچ اس بنگ کٹو۔۔۔
نئے مخلوق نا ہیٹ آتے۔۔۔ نئے مظلوم
آتا آہ وزاری ء نئے ستانے تنقید۔۔۔
داردوریہ ہندن مون مستی ہما ہنا۔۔۔
کنا دماغ بہا مس۔۔۔ شروت آک
ہمو۔۔۔ کنا بدن نا ہزوہ غاتا خواہی بیہ
کنا لس زندانا کاریم تے کن نسکہ۔۔۔
پدا کنا دوی نا واری بس۔۔۔ دوی ہم بہا
مس۔۔۔ دماغ بہا مس تو کنا سوچ او نا
حکم انا تابع مس۔۔۔ دوی نا بہا کنا
ہیت آتے پابند کرے۔۔۔ ای نئے تینا
مرضی اٹ لس زندو بود آن پیش نئے
سوچ کنگ کریٹ نئے ہیٹ کنگ
کریٹ۔۔۔ دماغ و زبان نا بہا آن گڈ
کنے سا تما کہ کنا کڑد و کنا گفتار ہڑتوم
آک ہلک آ نا دوٹی ہناسر۔۔۔ ای
نوشکار اس اریٹ ولے تینا مرضی نا چچ
گڑاس سوچ کنگ کٹو نئے تینا سوچ انا
رداٹ ہیٹ کنگ کریٹ۔ ای کرو منڈو

چٹ مس۔
پارے۔۔۔ دا ہیٹ کس انا زند آن
پیشن نا ہیٹ اس نسکہ۔ کنا دوک بہا
مسوسر ہندا سوب آن کنے اونا حکم ء منوٹی
تہا۔۔۔ ای ہمسائے ء دہ دوازندہ چچ
خلکٹ با ء تے پرغاٹ دتر چر کریٹ
تے۔۔۔ پولیس کنے ہلک تھانہ غا
درے ولے اڑگیو دے کنے تھانہ غان
یلہ کنگا، انتے کہ ہمسائے ء دتر چر
کروک آ دوک کنا الوسہ بلکہ بہا اٹ
ہلوک آ خواہ نا سترہ۔۔۔ تو ٹھی آ
ہمسائے چاہے کنا دو تا خواہ چاہے۔ کنا
دو تا خواہ ٹھی ٹوری آ ہمسائے ء گڑاس
پیسہ تس و معاملہ خیر مس۔۔۔
ہراتم کہ کنا دو تا سودا والا پیسہ غاک کٹار تو
کنے پین پیسہ درکار مس۔۔۔ گڑا ہلوک آ
خواہ مناسب ء بہا ایٹ کنا نت تے
کنے آن ہلک۔۔۔ شروت ہمو۔۔۔
ہنگ کنا بدن تون لچوک ولے اگہ زندو
بود نا کاریم تیان بیدس جاگہ اس ہنوٹی
مسکہ تو او نا رضا غان بیدس ہنگ
کٹو۔۔۔ لس زندو بود آن پیش ننت
تیان بیدس کنا داگ ایگ ہنگ بنگ
چٹا۔۔۔ ننت تے ہلوک آ خواہ کنے

رضا غان بیدس تینا دوٹیٹ چچ اس
لکھنگ کپروٹ۔۔۔ دن ای تینا دو
تیٹ تینا زندو بود نا کل کاریم تے کریٹ
ولے اگہ ای گڑاس نوشتہ کنگ خواہ سٹ تو
داڑکن کنے اوڑان موکل ہلوٹی تما کہ۔
ولے زو اس کنے سا تما کہ او کنے کنا سوچ
و مرضی نا گڑا نوشتہ کنگ نا موکل
تھو کہ۔۔۔ دن کنے آن تینا رضا نا گڑا
نوشتہ کنگ سلیس۔ اسہ دے اس او کنے
ہمسائے اسے دہ دوازندہ چچ خلنگ کن
پارے۔۔۔ دا ہیٹ کس انا زند آن
پیشن نا ہیٹ اس نسکہ۔ کنا دوک بہا
مسوسر ہندا سوب آن کنے اونا حکم ء منوٹی
تہا۔۔۔ ای ہمسائے ء دہ دوازندہ چچ
خلکٹ با ء تے پرغاٹ دتر چر کریٹ
تے۔۔۔ پولیس کنے ہلک تھانہ غا
درے ولے اڑگیو دے کنے تھانہ غان
یلہ کنگا، انتے کہ ہمسائے ء دتر چر
کروک آ دوک کنا الوسہ بلکہ بہا اٹ
ہلوک آ خواہ نا سترہ۔۔۔ تو ٹھی آ
ہمسائے چاہے کنا دو تا خواہ چاہے۔ کنا
دو تا خواہ ٹھی ٹوری آ ہمسائے ء گڑاس
پیسہ تس و معاملہ خیر مس۔۔۔

ہراتم کہ کنا دو تا سودا والا پیسہ غاک کٹار تو
کنے پین پیسہ درکار مس۔۔۔ گڑا ہلوک آ
خواہ مناسب ء بہا ایٹ کنا نت تے
کنے آن ہلک۔۔۔ شروت ہمو۔۔۔
ہنگ کنا بدن تون لچوک ولے اگہ زندو
بود نا کاریم تیان بیدس جاگہ اس ہنوٹی
مسکہ تو او نا رضا غان بیدس ہنگ
کٹو۔۔۔ لس زندو بود آن پیش ننت
تیان بیدس کنا داگ ایگ ہنگ بنگ
چٹا۔۔۔ ننت تے ہلوک آ خواہ کنے

نن ہڑتوم آک عجب ء بندغ ان۔۔۔
ای عجب ء سودا گڑاس و او عجب ء گراک
اس۔۔۔

سودا گر چندی گڑاتے سودا کیک۔۔۔
مال۔۔۔ چچ۔۔۔ غالی۔۔۔
رزان۔۔۔ کونوی آ گڑا دائے۔۔۔
گراک ہم ہندن ء گڑا ہلک۔۔۔
گراک ہمو گڑاے ہلک ہرا کہ او دے
درکار مرے و بہا گر ہمو گڑاے بہا کیک ہرا
کہ اوڑتوں دوٹی مرے۔۔۔

چندی غریب آک تینا گرج آتے پورو
کنگ کن تینا دتر و چندیک تینا ازباب
اس بہا کیہ ولے کنا گراک دا ہڑتوم آ
گڑا تیان اسٹ ء ہم الگ نارادہ ء کتو
بلکہ او تینا شروت آتیا کنے آن منہ گڑا بہا
اٹ ہلنگ نا خیالی نسکہ۔۔۔ او کنا ہڑتوم
آدوتے بہا اٹ ہلنگ خواہ سکہ، ولے
اونا شروت دانسکہ کہ کنا ہڑتوم آ دوک کنا
بدن تون لچوک مریر ولے کاریم اونا
مرضی نا کیہ۔۔۔ او کنا نت تے بہا اٹ
ہلنگ نا خواہ ہندار نسکہ ولے شروت ہمو دو
والا۔۔۔ اونا بہا اٹ ہلوک آ بنگ کنا
بدن تون لچوک مریر ولے کنا نت تہا بنگ
بنگ اونا رضات مروء۔۔۔ ہرا پارہ غا
کہ او موکل تروء کنا نتک ہمو بنگ ہنوڑو ہرا
پارہ غا کہ او موکل تفر و ء کنا نتک ہمو پارہ
غابنگ کپروڑ۔۔۔ دانسکہ تو عجب ء سودا
اس، ولے کنا کٹیا نا سودا اس لگا کہ۔ دا
سودا اٹی کنا پارہ غان شروت دانسکہ کہ او
چچ ء وخت اس کنا بدن نا سودا مروک آ
ہزوہ غاتے کنا بدن آن جتا خواہ پرو
ء۔۔۔ ای او کیو وار تینا دوٹے اوڑا بہا
کریٹ۔۔۔ ہراتم کہ ای تینا دوٹے
اوڑا سودا کریٹ و دو تا بہا نا پیسہ غاتے
ہلنگ آن گڈ پداتینا ارا غا بست تو کنا بہا
کروک آ ہڑتوم آ دوک کنا بدن تون
لچوک سترہ۔۔۔ او دا ہیٹ نسکہ کہ ای
تینا دوٹے تینا زندو بود نا کاریم تے اونا
موکل آن بیدس بکار اٹنگ کریٹ۔۔۔
خاص دا کہ او کنے پابند کریس کہ ای اونا

افسانہ

قلندرنا پنت

مومن۔ اونے دا ہیبت آن جوان سرپند
کنگ خواہ سکھ کہ گہس قوم اس تینا زبان و
دود رہیدہ خان پدر مریک تو اوڑان اونا
شناست ہم ہموخدر مرمریک۔۔۔

اونازوک آدا گڈیکو پنت کئے تینا زبان و
دود رہیدہ خان پین خوک کرینے۔ اینو او
اگہ نانیام ائی مسکہ تو ای رمب کرسا اونا
ہیمہ غا ہناٹ۔۔۔ اودے پارہ کہ مہروان
ای نا ہیبت ۽ ہلکتے، اینو کنا زیات نوشت
آک نانتینا زبان ائی۔۔۔

اوبادشاہ اس کس، اوقلندر اس کس، اوشزادہ
اس کس۔ او اسہ چراغ اسے انبار قلات نا
ڈغار آروشنائی تالان کنگ ائی نیکہ ولے
افسوز کہ تہاری نا واپار آک اودے ہوز نامد
ائی گل کریر۔۔۔ سزاد اس کہ اوتینا دھرتی
تون مہر کریک۔۔۔ خلیس دانس کہ تہاری
ٹی دا چراغ راہشونی کرسا دھرتی کن ساری
۽ ورننا جوڑ کر۔۔۔

اینو ہم ای وخت اس بابونروز خان چوک
انا کیب آ مرپوہ تو او المی است آ
بریک۔۔۔ وخت اس تو ہندا مارشت
مریک کہ اوداسہ ایسہ اخبار دوتی قبلہ خان
دے ٹک نامیہ خان روان ۽۔۔۔ یا کہ
منورنا تون خوک انا ہول آتو لوک کچاری
کنگ ائی ۽۔۔۔ اینو او تون نانیام ائی اف
ولے اونا ہر کلہو چراغ اس جوڑ مرسا
راہشونی کنگ ائی ۽۔۔۔

سنگت! انگریزی ہیل کنگ و نوشتہ کنگ
خراب اف ولے نانتینا زبان ائی نوشتہ
کنگ المی ۽، ہرا تم اسکان کہ ن تینا زبان
ائی ہیبت کپہ یا نوشتہ کپہ ن تینا گہو یا

ہیبت ۽ تینا مخلوق اسکان سر کنگ ائی
سر سہب مشفہ۔ ننا زبان ننا ہمواسٹ انگا
وسیلہ ۽ ہرا کہ نئے ننا مخلوق تون ہم کوپہ وہم
گام تنگ۔۔۔“
اونانا ہیبت آتے ٹی ہرا ڈڈو فکر کس او
اصل اٹ زوراک ناچم آتے بے سہب
کنگ نامیہ غا اشارہ کس، اونا ہیبت آک
سامراج نا دود و رہیدہ نا بالا دتی
"Cultural Hegemony" نا
بارواٹ تسرہ۔۔۔ ہرا فتنے ٹی ٹی انگلیل

کئے آن سوچ کرے؟
”سنگت! بھلو وخت اس مریک کہ نماچ ۽
آرٹیکل اس مومن آن گدریگتے۔ خیر ۽
منئے چپ کرینس؟“

..... یوسف عجب

مہر و عرب اتون اوڑدہ انگا اونا سوچ کئے
ورندی تنگ کن جیرت تس۔
”ای پارہٹ کہ انٹیک زیات مسنوو۔
اوکان بیدس ہیبت دا ہم ارے کہ اینو کپہ
ای اسہ انگریزی رسالہ اسے تون کاریم
کنگ ائی اٹ۔۔۔ وخت وخت
انگریزی ٹی نوشتہ کیوہ تو ہموڑے شینک
مریرہ۔۔۔
کنا ورندی ۽ خف تورے۔۔۔ ماخولی
اٹ کنا سخن تے ٹی سخن تے خلسا پارے کہ

بھلن نیکہ۔۔۔ دن کہ تینا خاہوت نا پین
آن ہم بھاز بھلن۔۔۔
ڈغار کن مہر، ڈغار نا بندغ آتیکن جوزہ،
فکر و مابت خوک ۽ بندغ اس نیکہ۔
علم و شعور نا چراغ اس کس۔ ہیبت کریکہ تو
تاریخ، قوم پرستی و زوراک نا سر حال
آتھن روانی اٹ سفر کریکہ۔۔۔ اودام دا
مخت نا خواستگار کس کہ قوم علم، زانت،
سیوت و فکر انا کسر آ راہی روان
مرے۔۔۔ او بھلا کچاری یا جلسہ جلوس یا
نعرہ غایت آخالکہ قوم ۽ علمی کچاری تا
کمک اٹ آجبت نا بیداری اس تنگ نا
خواہندار کس۔
اودے خنگ تون ہس مسکہ کا اوڑتون
ملنگ اس کیو۔ منہ وخت اس جوان
اوڑتون اوڑدہی متویس۔۔۔ ای ہم
زہیر کریم۔۔۔ خوک آہناٹ تو مہرو
خوشی اٹ کن تون ملا۔۔۔ بیا بیخیر
کرے۔۔۔
بھلا اہلم تا مہر انبار مہر تس۔۔۔

نیروج نا وخت کس، قلات نا بازار ائی اینو
ہر دے آن زیات بندغ خنگارہ، اینہن
ہم سہب انا وخت آدا بازار ائی قلات نا
مخلوق آن زیات اسکلکو، نیچارہ، پندران،
نیرغ، دشت گوران، توک، یا چھپر و چاتی
نا بندغ آک زیات بریرہ۔ مخلوق نا بھلوچ
اس کنگ و بینگ نا گڑاتے بہاٹ ہلنگ
ائی اختہ کس۔۔۔ دا وخت آیلو خلق آتینان
بروک آ مخلوق نا اشتاف ہم اصل چٹ جتا ۽
گڑا سے اسنے کہ پیٹیم نا نماز آن گڈکل
سواریک پدی کارہ۔۔۔ مخلوق تون داخہ
آودائی اف کہ ہراست تا تین کن جتا ۽
سواری یا لاری اس بہاٹ ہلے۔۔۔ بیہ
اسٹ انگا وسیلہ ہموکل مخلوق کن شارانا
لاریک ۽۔۔۔ ای پشن نا بروک آ مخلوق نا
اشتاف اٹ مروک آ کاریم تے بھاز جس
ہلسا ندارہ کنگ ائی نیکہ کہ بابونروز خان
چوک انا کیب آ کس، اودے مَر آن
خناٹ۔

اونا بوز انگا بالا، ماخول آتب، نت تیتی
بلوچی آچوٹ آک، ہیبت کنگ نا وڑ و
ڈول بھاز ڈوک ۽ تینا کریکہ۔۔۔ گہس
کہ ہیبت کریکہ تو است منتو کہ کہ خوک آن
تے نبش مَر یوکا و علم کن ملاس آ بندغ
وخاص وڑاٹ ڈغار کن مَر وک ۽ بندغ اس
اوڑتون کچاری ۽ تینا بخت سرپند مسکہ۔۔۔
اوپرہ پن اٹ بھلن الو، او کڑاٹ ہم بھاز

ای ولیم

.....6 میکو پند خان برجا

کن چارلوز نوشت کیو، او ہم بحر و وزن
اٹ پوک۔۔۔
اگہ مُت مہالو بتیس ہم خدا غا بقیس
بروس نے کن کہوت قسم خدا غا بقیس
اؤ مرک اتون مُج غم خلاسی ۽ زندانا
تو نے کن مروٹ زندانا غم خدا غا بقیس
ای دلترخ مرپوہ اگہ بلیر پن ۽ ولیم نا کن تون
تو چاس تے دیدا انصنم خدا غا بقیس
ای سی گزی ۽ پوہ نے کن فرہاد مرپوہ
کن کن سسی مقیس جانم خدا غا بقیس
ای سوگوار مفرہ نما کلہو سخن تیا امدل
کنا ڈڈا تا ہنن آ رنگ ہم خدا غا بقیس
☆☆☆☆☆

آک دانشور جوڑ کیو۔ اینہن دا ہم بھلو
جیرت اسے کہ کس اس عشق ائی اوار متنگ
کئے آخا تو ننا است آن خدا ۽ ساء۔
دا ہیبت ہم ارے کہ ہرا ک تینا مہر ۽
گنوک و مستانہ پن تھوس، اوتینا مہروان ۽
ضرور دوتی کریر۔ اؤ ولے گیشتر عاشق
آتھن مستانی سلک، او تینا گنوک ٹی
خودر دے اس حوال بریک کہ دلدار ۽
دریر۔ پدا گڑا شاعری ہم دلبر انبار خرہ
کیک۔
ڈنکہ ای و شاعری تینے آن خفا۔۔۔ نئے او
کنا دوتی بریک، نئے ای اوڑان چارلوز
پلنگ کیوہ۔ پدا ہم اینو است خواہک ولیم

است آبس۔۔۔
اوڑکن ای اولی وار زیبا ۽ پھل اس
دریٹ، او کئے آن سوچ کرے کہ دا پھل
۽ انت پارہ؟ ای ہشخندہ کرسا
پاریٹ۔۔۔ دادے مہر پھل پارہ۔ پدا او
تین کن مہر پھل انا باغچے اس
جوڑا سس۔ اؤ وخت اس خفی مرپوہ کہ او
باغچے داسکان آباد ۽ ولے اوکان پدا اولی
موسم ۽ کہ او باغچے خرن و سوز متنے۔
اؤ ولے۔۔۔ مہرانا عجیب ۽ فلسفہ اسے،
دوتی است انا مریک، دیدار کن خنک
ہروک مرپوہ، ہرا احساس جتا ۽ کیفیت
بشک، خوشی آن ملی ژند مریک، غم و ڈکھ

انت دلاسه و دلجوئی تروٹ، انت گلہ
کروٹ، ننا مہرانا بھلا عمر تینائی و جتائی
نا ۽۔ ننا واری نا زمانہ پیرہ شش ٹو نامس،
اوکان پدمرغن انگا جتائی ۽، ہرادے انخیر
اف۔ دوارہ کنا خنک تر متوس، او کئے سخن
مون کرسا تینا گڈاٹ کن کرے۔ باخدا
کس ۽ دا شرف رسینگتے۔۔۔
ہندا مس کہ خیال آتا دنیا ۽ موکل کریم،
کہ کنا ایب کیب کس الو پیرہ ای تینا
نسٹ، اؤ ولے تینا مرک آ ای بھاز
ہوغاٹ۔۔۔ دا ہم شرف انا ہیبت اسے
کہ تینا مرک انا ماتم و مودہ ۽ تینٹ
کریمٹ۔ پدا اسہ گیرام ۽ بات اس کنا

کنا ساہ۔۔۔ انت مس، اسنے نا جسم داوڑ
نخ متنگ ۽۔۔۔؟
اونا لڑوک آ دوک، حیرانی آ کرچ
آک، خمار انگا سخن ناخو نیک آک۔۔۔
ہوغسا پارے۔۔۔ داخہ گنوک متنا نوا ہم
کن کن، گڑا ہنگ کن داخہ ہرے اسنے
کرلیں۔۔۔؟
ای تو۔۔۔ اؤ ای تو کسکوٹ اودے

تل ابیب نا آسمان ہمودے آبدل بدل
خنگا کہ۔

اول اسے خاخواس بس
ولد اارٹمیو

ولد اڈن لگا کہ کس اس آسمان آسیاہی چٹ
توسس
مخلوق بناٹی اودے اسے معمولی ء منظر اس
تنگا۔

شارا نا شور، سمندر نا خمی و جنگ انا چا گڑو
اٹی اسے پین بے معنے ء سُر پڑ اس۔ ولے
زوت خاخوا تا گوشت و دسا ہنا۔ اولک بیہ
بال کتوسہ بلکہ آسمان آٹیلپ کنگ اٹی نسر
دن کہ اسے ناخوک ء دائرہ ایٹی بندے۔

گوریان کہ اسے فوٹو گرافر اس کس کہ او تینا
اولیکو فوٹو ء ہلک۔ فوٹو ٹی گڑ اس عجیب ء
منظر نسر۔

خاخوا تا خنگ خالی الوسہ بلکہ ہندن لگا کہ کہ
اولک گڑ اس ہنگ اٹی نسرہ۔

ہندن لگا کہ کہ اولک شارانا یا تے سیل
کنگ اٹی ء۔ اسے بیہ ء بندے اس سڑک آن
اپارمر سلیس۔

افسانہ

خاخواپ آٹے

اویوزا ہنگ اٹی نسر۔ "دانسے گڑ اس یات
زرتنگ کن بسو۔"

"انت؟" کس اس اوڑان ار نے۔
"کہ ہر اے نں گیرام کریٹن۔" پیرانگا
پارے۔

دم دتی شار اٹی ڈہتا۔
کس اس پارے دا اسے سڑک و پال
اسے۔۔ آرماجدون بنگ اٹی ء۔

کس اس پارے کہ دا اسے برکت اسے،
قدرت انسان ء گڑ اسے آن تو بنگ اٹی ء۔
شار اٹی تزا وڑا ہتا۔ سانسندان آک دا
ہیت انا گمان آتیا غور کنگ ء شروع کریر کہ
ڈن مف کہ دا خاخوا ہموکان بسو کہ
ہراڑے ایٹی سلہہ ارے۔ او خاخوا تے

..... نورخان نواب

کریرہ نے اوقاپڑہ غانا تو اڑس۔ پیرہ اسے
غیر فطری ء چچی اس کس۔ ہنداڑون اسے
خاخوا س شیف بس وادنا مون آٹوس۔
خاخوا تینا سٹٹ ء ڈغار اٹ خنگ ڈنکہ
گڑ اس نوشتہ کنگ اٹی ء۔ گوریان اونا
خوک آبس ڈنکہ اواسہ لوز اس نوشتہ کنگ اٹی
نسر۔

"یات گیری"
پکہ کن شار اٹی عجب ء بدلی بنگ نا ہنا مس۔
مخلوق سڑک آتیا ہنا سلسلہ ہرہ۔ اولک
اسے ایلو ء ہراہ۔ بیدس چچ ء سخت اسے

چاٹ مسر۔ اولک ٹخ خنارہ، ہندن ء ٹخ
کہ اوقا تینا آوس۔
مکنن ء چیمانٹ، نادرست ء چہرہ و ہندن ء
واقعہ کہ ہرافتا او دخت اس ہم ٹخ آوس۔
گوریان پہہ متنگ نا بنا ء کرے۔ خاخواک
بیرہ چک الوسہ، اولک یات آتا رکھوک
نسر۔

اولک دا شار آاسہ باریم اسے آنا برس یا
شاید نجات کن۔
گوریان تینا گڈ کیو فوٹو ء ہلسا ڈنکہ گچ آ
آسمان ء قید کرے۔ خاخواک اسے دروٹم
اس جوڑ کنگ اٹی نسر۔ اسے خن سینا
دروٹم۔ ودا دروٹم اٹی گچ آشار تینے سیل
کنگ اٹی نسر۔ کہہ ڈاڑے ختم متو۔
گڑ اس پارہ کہ خاخواک اسے دے اس اودیم
مریرہ وشار ولد ا مہالو آنا خنگ۔ ولے
گڑ اس بندے دا ہم پارہ کہ ہرا تم نں گڑ اس
گیرام دیند تو آسمان نمون ہڑ سینگ۔ دا
اسے برکت اسے یا علت اس۔ شاید جواب
دادے کہ دا اسے آدینک اسے۔
☆☆☆☆☆

ہمون اوڑا دیر ء ہم کچ لوگ اٹی ہتا کہ ہرانا
خنگ متنگ تون قیامت بریک۔
ننگان گوریان تینا دیر پچہ خان آسمان ء ہرا۔
خاخواک داسہ چپ نسر۔ اونے کاغ کاغ

اسے سپاہی اس تینا رانقل ء شیف تہا۔ اسے
چناس کہ ہمیش نیم برک کس، اولیکو وار
بشخہ کرے ولے گڑ اس بندے گنوگ
آن۔

سدا سال جوڑ مس؟ انت انت حال آن ان
گدر بیگٹا ہر سہا تے آ محشر کس۔
ہنداڑون اسے گہوش اس کے لگا اینودا گہوش
کن کن خاخر کس، اینو نا گہوش کے تیر آنا ہر
محسوس مسکہ۔
ہندا تہو تہم نا کتاب ء ملا تو ہمو گواڑخ آکنا
نظر تہا۔ ہرا کے آنا ہر گیمہ بیگاس۔ اونا کنا
حالی ت اسے وڑکس۔
کتاب ء ہر فیٹ گواڑخ ء مچے مڑ کر بیٹ تو
ہرا غزل آکنا نظر تہا اودے خوانگ آن پد
کے سا تہا او کے انتے پارے کہ اگہ نا
ہلنگ متو تو بروک آہندا دے آدا کتاب ء
ملس دا غزل ء خوانس:
ہتم دا برو ء ولے مفرون نں
نا ارفو ء ولے مفرون نں
دا دامن نمون انگا منش تا نا
دا گواڑخ دسو ء ولے مفرون نں
اوار نں تون ارامک مش تا مریرہ
دا دنیا مرو ء ولے مفرون نں
☆☆☆☆☆

افسانہ

باسن آسینا

ہمت کر بیٹ اونا زلف آتے ہر فیٹ تو اونا
خن تیان خویک آک روان نسر کن کن
ڈغار آسمان اسٹ مسر۔ خویک آک
دڑدی ء خویک نسر۔ اے خویک آتیت
بھلورا زاس کس۔ اے خویک آک سفالار
کریرہ۔

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

ملنہ نڈو بروک آسال انا دے آہندا جاگہ غا
بس گڑا ملس دادے۔
ای چاہسٹ کہ دا نا اخیو ملنگ ء اونا
خویک آک پاریرہ۔ او کتے آن جتامنگ
ء۔ ہموکان بش مس ہنا ای ہم تو اخلتوٹ
تے کنا وڑک ہیت کنگ نا الو بس ای ہم
ہو عنگ کن بہانا اس پٹا۔
ہمو ملنگ آن پد اینو سال اس پوروس اونا
چچ حال حوال متو ای کتاب ء ہر فیٹ ہمو
درخت نا سینا ٹو سٹ بھاز کوشٹ آن پد
ہم کتاب ء ملنگ کن کتے ٹی ہمت بتو۔
بس کتاب ء تہا گدر بیگٹا آسال ء
یات آتسا کر بیٹ کہ دا اسے سال امر کن کن

ای ہیت کرسا ہناٹ ولے او چپ کس
گواڑخ آتوں مشغول کر یس تینے خبر
اف کتے انتے ہندن محسوس مس کہ او کتے
آن ہیت اس ڈنگ ء۔
اونا زلف آک چہرہ ء تے ڈکاسردن کہ
چاڑوہ ناٹو بے ء جمر آک بلیر ای چپے

درخت نا سینا ٹی تو لوک کس
پدین ء گہوش اس ہتم نا گواڑخ آتا زباد
تون اوار نا سینا ٹی لگا کہ ہمو تم کتے ہندن
محسوس مسکہ کہ دنیا نا کل آن زیت خوش
بخت آ بندے ای اٹ، ہتم نادے تیش اونا
دیدار مسر کس۔
دنیا نا خلیس چچ الو کہ انتے کہ بھلو دخت
اسے آن پد ای اودے مون پے مون
خنٹ۔
بے مقصد آزندانا بھلو مقصد اس پوروس،
سال آتا زہیری مرمسا ہنا کہ خنگ خوشی
آن پال نسر۔
بے چینی نا حالی ت کس، حیران کس ہیت و
گپ ء ہراکان بنا کین، کبھی سال آتا
نتیائی ختم مس۔
ججرات و ہوک آخویک آک وصل انا
خوشی نا خویک اٹ بدل مرسا ہنا۔
اونا کا ٹم کنا کو پے خاخواک کس گپ و تران
کرسا او گواڑخ آتوں گواڑی کریکہ،
ہرا فتنے نں چلتن نا دامان آن ہنا سن۔

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

..... تنویر بلوچ

درخت نا سینا ٹی تو لوک کس
پدین ء گہوش اس ہتم نا گواڑخ آتا زباد
تون اوار نا سینا ٹی لگا کہ ہمو تم کتے ہندن
محسوس مسکہ کہ دنیا نا کل آن زیت خوش
بخت آ بندے ای اٹ، ہتم نادے تیش اونا
دیدار مسر کس۔
دنیا نا خلیس چچ الو کہ انتے کہ بھلو دخت
اسے آن پد ای اودے مون پے مون
خنٹ۔
بے مقصد آزندانا بھلو مقصد اس پوروس،
سال آتا زہیری مرمسا ہنا کہ خنگ خوشی
آن پال نسر۔
بے چینی نا حالی ت کس، حیران کس ہیت و
گپ ء ہراکان بنا کین، کبھی سال آتا
نتیائی ختم مس۔
ججرات و ہوک آخویک آک وصل انا
خوشی نا خویک اٹ بدل مرسا ہنا۔
اونا کا ٹم کنا کو پے خاخواک کس گپ و تران
کرسا او گواڑخ آتوں گواڑی کریکہ،
ہرا فتنے نں چلتن نا دامان آن ہنا سن۔

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء

بھازار فنگ آن پد ہم او ہیت کنگ کتو کتے
ہم لڑہ اس ہر نے اُسٹ تون اوار جغر
ہائی بسکہ۔
پین ہیت کتو اونا دوٹی اسے کتاب اس کس او
کتاب ء ملا ولدا کتاب اٹ اسے گواڑخ نا
مُھل اس تہا کتاب ء بند کرے، ہندا
پارے ولدا اگہ اوار من گڑا دا کتاب ء